

El Betis dona una lliçó al Barça al Camp Nou (3-4)

L'Espanyol es deixa remuntar al camp del Sevilla (2-1) i no pot atrapar el Barça

Una expressiva imatge del final del partit ■ EFE

Pont i Pujol
empresistes

CONSULTORIA INTEGRAL

per a pimes i patrimonis familiars

www.pontipujol.com · tel. 93 764 04 69

EL PUNT AVUI+

1,20€

DILLUNS • 12 de novembre del 2018. Any XLIII. Núm. 14818 - AVUI / Any XL. Núm. 13688 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-7

Més pressió dels comuns al PDeCAT i ERC pel pressupost

MÍTING • Iglesias i Colau els demanen a Barcelona que aprovin els comptes espanyols per evitar uns comicis que afavoreixin la dreta

DIÀLEG • El líder de Podem reclama a Sánchez que reconegui com a interlocutores totes les forces catalanes amb suport dels ciutadans

EUROPA - MÓN

P18-19

Els dignataris internacionals reunits ahir a París per commemorar el centenari de l'armistici

Armistici per un dia

Un món en tensió recorda a París el final de la Primera Guerra Mundial

Religió

P17

Lluís Duch, l'any passat, a Girona ■ JOAN SABATER

Mor Lluís Duch, savi de Montserrat

El monjo és autor d'una vasta obra en l'àmbit de la teologia i l'antropologia

Judicial

P8

Acusen tres guàrdies civils de detenció il·legal

Un noi de Fonollosa va ser emmanillat durant el referèndum de l'1 d'octubre

Internacional

P19

Trump i Erdogan parlen a París del cas Khashoggi

El periodista saudita hauria mort ofegat amb una bossa de plàstic

 montserrat
CENTRE DE DIA DE LA MONTSERRAT

C/ Illes Canàries, 104
08397 Pineda de Mar (Barcelona)
T. 93 762 19 76
www.centrediamontserrat.cat

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jordi Creus

Fins que siguem lliures

A vegades la vida t'ofereix casualitats impagables. Estava llegint el llibre de Sergi Sol Oriol Junqueras.

Fins que siguem lliures mentre de fons mig sentia les notícies que cada mitja hora ens ofereix el 3/24. El llibre de Sergi Sol, una de les persones més properes a Junqueras, traça un minuciós i apassionat relat sobre els fets de la tardor de l'any passat i després continua per la vida a la presó del líder d'ERC i la resta de dirigents catalans. És un llibre ben escrit i trepidant, amb voluntat d'explicar coses i prenent partit. Amb orgull per la resposta popular del 20 de setembre i per les victòries de l'1 i el 3 d'octubre, i també amb comprensió pel desconcert posterior a la proclamació de la República, que va acabar amb l'aplicació del 155 i amb el govern o a l'exili o a la presó. Aquest és un dels llibres que cal llegir per intentar aprofundir en què va passar en aquells dies de tardor en què vam creure que tot era possible. Un llibre

És difícil que, a Arrimadas, Roldán o Carrizosa, els caigui la cara de vergonya, perquè abans que res, haurien de tenir vergonya

que vol esdevenir un homenatge a Oriol Junqueras però que, a la vegada, a voltes des de la discrepància, reconeix el paper imprescindible per fer realitat l'1 d'octubre de Carles Puigdemont, Quim Forn o Jordi Sánchez.

On és la casualitat impagable de què els parlava al principi de l'article? Doncs que mentre m'endinsava en un passatge del llibre que parla sobre la presó de Junqueras, el 3/24 emetia el fragment d'una intervenció al Parlament de la membre de Cs Lorena Roldán. En aquesta, la diputada pintava la vida sense llibertat de Junqueras, Cuixart, Bassa, Rull i la resta de presos polítics com si es tractés d'una estada plena de luxes en un hotel de 5 estrelles. La resposta de la consellera Capella, a continuació, va ser contundent, en el sentit que, als diputats de Cs, els hauria de caure la cara de vergonya. Només hi afegiria que és difícil que, a Arrimadas, Roldán o Carrizosa, els caigui la cara de vergonya. Primer que res, haurien de tenir vergonya. En el llibre de Sergi Sol això també es veu molt clar. Bona lectura!

La vinyeta

Fer

Caiguda lliure

Eva Vázquez

Vaga de metges

Durant més d'un any, no vam necessitar acostar-nos per a res a l'atenció primària, alabat sia déu. Però un cop transcorregut aquest període diguem-ne de gràcia, ens va tocar la revisió del nen. A l'ambulatori, quan hi vam trucar per demanar hora (per què en diuen "cita prèvia", si quedar no admet efectes retroactius, com la banca?), ens van informar que el pediatre que teníem adscrit ja no hi era: s'havia jubilat i en lloc seu ens atendria una tal Mayren, que va explorar el nen com si prolongués una classe de pràctiques, és a dir, tocant-lo amb la mateixa aprensió que si fos un cadàver. La doctora Mayren és inventada, però reflecteix una tendència que vaig poder confirmar al cap de poques setmanes, quan em va caldre veure la metgessa de capçalera i em vaig trobar que, ves per on, també s'havia retirat i la consulta l'ocupava ara, posem-hi, una joveníssima doctora Analys. Passats uns dies, ja és mala sort, vaig haver d'anar a urgències, i el metge que em va atendre, el nom del qual responia també a una fonètica d'ultramar, es va mostrar molt interessat en l'ano-

“Tot el sistema sanitari sembla orientat a degradar el servei públic

malia cervical de la qual em queixava, que al seu país, pel que sembla, es desconeix completament.

Què els ha passat, als metges d'aquí, els de tota la vida, els que et deien pel nom i et preguntaven pels fills? Han envellit tots alhora? Els ha exterminat una epidèmia secreta finançada amb fons reservats de l'Estat? No se sap. Però he acabat cedint: he contractat una pòlissa privada. Tot el sistema sanitari català, sostingut a costa d'unes condicions laborals prop de vexatòries, sembla orientat des de fa una dècada a degradar el servei públic i a empènyer les famílies a subscriure's a

una mútua. Seria un mètode pervers però expeditiu per descongestionar l'atenció primària, si no fos que els desgraciats com jo, tot i tenir cobertura de pagament, continuem anant als ambulatoris perquè hi confiem força més que els seus propis gestors. Molts dels metges que s'han donat de baixa de l'Institut Català de la Salut els retrobes als quadres mèdics de les asseguradores. Són tan eficients com sempre, però fan més bona cara, estan més relaxats. “És que el temps que abans malgastava tractant amb energúmens ara el puc dedicar del tot als pacients”, em va dir un d'ells. Els que resisteixen ho tenen magre, i nosaltres encara pitjor, que veient com es debaten amb una burocràcia dement que els dobla les visites i els retalla plantilles i drets, sortim de la consulta amb la impressió que el malalt de debò s'ha quedat a dins. Si cap cop de lucidesa no il·lumina el govern, l'última setmana de novembre els metges del sistema públic català, que fins en aquestes condicions continuen oferint la millor assistència que conec, estan cridats a la vaga. Tenen el meu suport.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/svehfx>

A la tres

Anna Serrano / aserrano@elpuntavui.cat

Pressupost, exili i presó

El pressupost espanyol i la possibilitat que no tiri endavant, convertits en nou argument per agitar la marejada bandera de la por a Catalunya. Pablo Iglesias i Ada Colau van pressionar ahir el PDeCAT i ERC perquè se sumin en el suport als comptes acordats per Pedro Sánchez i el mateix secretari general de Podem en un acte a Nou Barris. Ho van fer amb l'avís que la no aprovació podria conduir a unes noves eleccions espanyoles de resultat incert que podrien guanyar el PP, Ciutadans i Vox. "Aleshores què? Quan pitjor, millor", es va demanar Iglesias. Els morats s'hi juguen tant com els socialistes en el llum verd a un pressupost que gairebé estan defensant més ells que l'executiu estatal. I que va portar Iglesias a entrevistar-se a Lledoners amb Oriol Junqueras, empresonat des de fa més d'un any.

La situació és tan excepcional que els comptes s'aborden en centres peni-

“La situació és tan excepcional que els comptes s'aborden en centres penitenciaris

tenciaris. Com es pot pretendre negociar un pressupost en aquestes condicions? Deslligar els números del context de repressió contra l'independentisme que es viu a l'Estat, com demanen els socialistes, podemites i comuns, és molt difícil, per no dir impossible. Sánchez i Iglesias ho saben.

També els sobiranistes. "La repressió política no és culpa de les classes treballadores", va implorar el líder de Podem, ignorant, de nou, que l'independentisme és tan plural com transversal, però reconeixent l'anormalitat democràtica que es viu a Espanya.

No es tracta de les bondats dels comptes, que en tenen. La puja del salari mínim, el permís perquè els ajuntaments regulin el preu dels lloguers en algunes zones, la pujada d'impostos a les grans fortunes o els 2.200 milions de despesa de més que rebria Catalunya... Com encaixa tot això amb exili i presó, més amb les peticions de penes de la fiscalia i l'advocacia de l'Estat damunt de la taula? La secretària general d'ERC, Marta Rovira, ho va resumir en una pregunta, diven-dres a *El matí de Catalunya Ràdio*: "Quantes partides pressupostàries val la meua llibertat i que pugui tornar al meu país?" Estem parlant d'això.

De reüll

Anna Puig

Neumàtics de Verges

Si van a Verges o hi passen, trobaran un munt de neumàtics amuntegats en una de les rotondes d'accés. Són dels 160 vehicles que, pocs dies després del referèndum, van despertar amb les rodes punxades per un atac d'un grup de brètols espanyolistes. Des de llavors, els neumàtics són allà, a la rotonda, com a símbol de resistència i també com a denúncia. Aquest va ser un dels primers atacs. Però n'han vingut més. Verges és un dels municipis que estan en el punt de mira dels grups radicals. Està totalment significat amb el

Molts pobles afronten, amb valentia i serenitat, atacs de radicals

procés, és la població natal de Lluís Llach i té un alcalde de la CUP que parla sense embuts. Són alguns dels ingredients bàsics perquè aquests grups de brètols li tinguin una tírria especial. De nit, encaputxats i d'amagat, es dediquen a retirar estelades i llaços grocs i, darrerament, aprofiten per

fer pintades de caire nazi i amenaçadores. La resposta dels veïns sempre és la mateixa: reposar el material robat i, si cal, augmentar-lo. Els veïns, però, ho fan de dia i a cara descoberta. És la gran diferència entre els uns i les altres.

Parlem de Verges però ho podríem fer de moltes altres poblacions d'aquest país que resisteixen, afronten i denuncien, amb valentia i també amb molta serenitat, les accions d'aquests grups feixistes que busquen la confrontació, encendre la guspira, per tenir una excusa. Però de moment no en troben ni una.

Les cares de la notícia

SECRETARI GENERAL DE PODEMOS

Pablo Iglesias

Una negociació immoral?

El líder de Podemos va demanar ahir a Barcelona al PDeCAT i a ERC que donessin suport als pressupostos de Pedro Sánchez per evitar unes eleccions que podrien beneficiar la dreta espanyola. Però el mateix Iglesias es va plantejar si la negociació pot ser immoral havent-hi presos polítics.

MÚSIC

Toti Soler

Tornant a Ovidi

Toti Soler, músic sempre inquiet després de gairebé mig segle de trajectòria artística, publica ara un nou disc, *Petita festa*, fent tàndem amb una flamant veu jove, la de Gemma Humet. En el disc hi ha quatre cançons de l'enyorat Ovidi Montllor, company d'escenaris de Soler durant 26 anys.

PERIODISTA I ESCRIPTORA

Ana Lilia Pérez

Contra el 'narco' mexicà

La periodista i escriptora mexicana va haver de marxar del seu país durant dos anys per haver investigat els diners i les rutes del narcotràfic. En una entrevista afirma que l'amnistia que López Obrador vol aplicar als narcos per reduir la violència resulta molt dolorosa per a la societat mexicana.

EDITORIAL

Cent anys després de la Gran Guerra

Els principals líders mundials, des dels presidents nord-americà i rus, Donald Trump i Vladimir Putin, fins al president turc, Recep Erdogan, i els màxims mandataris europeus, com ara el president francès, Emmanuel Macron; la cancellera alemanya, Angela Merkel, i la primera ministra britànica, Theresa May, van participar ahir a París en un gran acte commemoratiu del final, ara fa 100 anys, de la Primera Guerra Mundial. El gran conflicte que va sacsejar Europa i que va enfrontar en una guerra devastadora, amb milions de morts, els països que ahir el recordaven conjuntament a la capital francesa. A diferència dels actes celebrats ara fa quatre anys, per commemorar l'inici de la Gran Guerra, en aquesta ocasió ha estat principalment França qui ha recordat amb més ganes el centenari del final del conflicte. Des de llavors, com ara, Alemanya, la principal culpable de la guerra i també la més gran damnificada, hi ha passat de puntetes. De fet, l'aniversari ha agafat a contrapeu alguns dels principals dirigents presents ahir a París: Trump, cada cop amb una política més aïllacionista respecte als seus històrics aliats; May, amb el 'Brexit' enrocant; Merkel, de retirada, i Macron, amb la popularitat baixa.

Europa, que en aquests 100 anys ha sabut construir institucions comunes per deixar enrere les guerres que havien assolat des de sempre el Vell Continent, viu, possiblement, els seus moments més complicats dels últims anys. La sortida britànica de la UE, el retrocés democràtic en alguns països de l'est i el creixement del populisme al sud d'Europa són els grans reptes d'uns dirigents polítics que, ara mateix, semblen més preocupats a donar color a les celebracions que no pas a resoldre els veritables problemes dels ciutadans.

Tal dia
com
avui fa...

1 any Presos a la llista
Oriol Junqueras encapçalarà la llista d'ERC, mentre que l'ANC farà un últim intent per una llista unitària amb el suport massiu de les seves bases.

10 anys Càmeres
El nombre d'accidents a les cantonades equipades amb aparells fotogràfics es redueix un 22% durant el primer any.

20 anys Un nou atac
La retirada del personal de l'ONU i un nou desplegament d'efectius militars a la zona del golf Pèrsic dispara l'alarma d'un atac contra l'Iraq.

Full de ruta

Xevi Sala

La gallina dirà que no

Poques frases re-
traten tan bé les
contradiccions d'una
persona com les pro-
nunciacions pel presi-
dent del Consell Ge-
neral del Poder Judicial, Carlos Les-
mes, intentant espolsar-se el nyap de
les hipoteques. Segons ell, la culpa de
l'escandalós embolic la té la llei, que no
és clara i admet interpretacions. Ja
que s'admetien interpretacions, doncs,
el més normal hauria estat que les de-
liberacions i les sentències referents al
polèmic impost d'actes jurídics docu-
mentals s'haguessin decantat sempre
pel costat de l'interès general i que
servissin per protegir els més febles.
Lamentablement, il·lusos nosaltres,
que n'esperàvem una altra cosa, la ba-
lança de la dama cega va decantar-se
una vegada més a favor dels poderosos.
No diuen res a favor de la seguretat
jurídica la manca de rigor dels le-
gisladors a l'hora d'aprovar les lleis ni
la manca de sensibilitat dels magis-
trats a l'hora de dictar sentències. I així
resulta que un raper irreverent pot ser

No diuen res a favor de la
seguretat jurídica la manca
de rigor dels legisladors
ni la manca de sensibilitat
dels magistrats

acusat de terrorisme i en canvi un
franc tirador disposat a pelar un presi-
dent queda amablement rebaixat a la
categoria de conspirador contra l'auto-
ritat. O que un fiscal demana quatre
anys de presó per al lladre d'un entrepà
mentre el pillet d'en Rato fins fa quatre
dies campava en llibertat. O que una
consellera de la Generalitat sigui impu-
tada per malversació per haver permès
votar mentre una infanta es deslliura
alegriament de les milionàries malifetes
del seu marit. Tot plegat estimula la re-
cuperació d'una de les lletres més
combatives d'en Lluís Llach: "A canvi
d'algun gra de blat / m'heu tret la força
de volar / però us ho juro, s'ha acabat!
La gallina ha dit que no. / visca la revo-
lució!" Una revolució amb l'únic arma-
ment de les idees que de mica en mica
vagi despertant la gent contra la podri-
dura que s'està menjant la idolatrada
Transició. Per això aquesta columna
acaba amb la frase de Pedro Albizu,
"l'últim llibertador d'Amèrica", que la
setmana passada el diputat Vidal Ara-
gonés recordava al Parlament: "Quan
la tirania és llei, la revolució és ordre."

Tribuna

Xavier Garcia. Periodista

De Maillol a Machado

Ara que s'acosten els 80 anys de
l'exili republicà (gener-febrer
del 1939) –amb la mort d'Anto-
nio Machado, en aquesta darrera data,
a Cotlliure, i els 75 de la mort a Ba-
nyuls, el 1944, del gran escultor Arísti-
des Maillol– potser és convenient re-
cordar dos dels llibres que Xavier Fe-
brés dedicà, no fa pas gaire, a aquestes
dues personalitats. El primer, *Maillol,
l'escultor carnal* (Curbet Edicions, Gi-
rona, 2012), i el segon, *Els últims dies
de Machado* (La Mansarda, Barcelona,
2013), volums que tenen coses en co-
mú: un mateix territori (l'Empordà i el
Rosselló, amb un Pirineu que no hauria
d'haver separat res), uns llocs veïns on
van trobar la mort aquests homes de
cultura i una frontera francoespanyola
per on es va veure obligada a passar la
riuada humana que, des de tots els
punts d'Espanya, abocava les seves vi-
des a l'expatriació involuntària.

ELS QUI CONEIXEM la trajectòria de Febrés
no ens sorprèn la seva beneïda insistèn-
cia a biografar aquestes terres que, des
del 1659, amb el Tractat dels Pirineus,

van haver d'assumir la tràgica realitat de
ser separades per dos estats fortament
centralitzats, amb hostilitats continua-
des, a banda i banda de la serralada, cap a
la cultura i la nació catalanes de què pro-
cedien des de l'edat mitjana.

I ÉS QUE XAVIER FEBRÉS (Barcelona,
1949) –l'any que ve farà 40 anys que s'hi
començà a relacionar a través de la cor-
responsalia de *L'Indépendant*, de Perpi-
nyà, a Barcelona–, amb el seu periodisme
cultural, literari i viatger, amb les seves
cròniques i assaigs, històrics i actuals, so-
bre el nostre veïnatge mediterrani –el de
l'Empordà, del Rosselló, de França i d'Ità-
lia– ha esdevingut un renovat biògraf de
la nostra cultura, ampliant i actualitzant
el que van escriure els clàssics més pro-
pers, començant pel seu i nostre Josep
Pla, de qui és evident que, tant ell com jo,
hem begut els molts litres de bona prosa
que va deixar. Així, i més enllà dels títols
estrictes d'aquestes biografies, hi trobem
un memorial històric que abraça de finals
del segle XIX a la meitat, i més enllà, del
XX, donant a entendre que la perennitat,
tant de Maillol com de Machado, s'estén

molt més enllà dels anys de les seves
morts; de fet, fins ara mateix. I per això
són clàssics, perquè van ser dignes da-
vant les atrocitats desfermades entre
1914-1918, 1936-39 i 1939-1945. Molta i
bona informació s'acumula en els dos ca-
sos: els últims mesos de la República Es-
panyola, el pas de Machado per Barcelona
i la frontera (Cervera), l'arribada en tren
a Cotlliure, on els seus ossos, i els de la se-
va mare, ja no van poder continuar més,
l'enterrament de tots dos, amb tres dies
de diferència a finals de febrer i, en fi, tot
el que va venir després per honorar la se-
va memòria per part de catalans i espa-
nyols antifranquistes.

IGUALMENT, PEL QUE FA A MAILLOL, "l'es-
cultor carnal" de l'apoteosi de la dona, ar-
relat al cor de la terra i del mar de Ba-
nyuls, d'una catalanitat lligada als temps
antics, d'una sensibilitat que el feia plorar
escoltant la tenora i d'una humanitat
que, veient justament el pas dels refu-
giats per aquests costers, va mobilitzar
queviures i farmàcies per atendre els des-
valguts que, a França, encara no havien
acabat el seu sofriment.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Pagar o liquidar

■ Fa uns dies que s'està par-
lant de l'impost de les hipote-
ques i de qui l'hauria de pagar.
Crec que en el debat hi ha cer-
ta confusió. Al marge del pos-
sible efecte retroactiu, real-
ment qui ho acabarà pagant
sempre serà l'hipotecat. Tant
enrenou només per aclarir qui
ho ha de liquidar, si la banca o
el consumidor, quan aquest
últim ho farà directament a
l'administració com fins ara o
indirectament amb un encari-
ment de la hipoteca quan
s'aprovi el decret llei que ha
anunciat el president del go-
vern. Això últim sembla una
maniobra de distracció per, en
el fons, no canviar res. Una al-
tra qüestió seria la mateixa
existència de l'impost, que en
molts països no es produeix, i
perquè les autonomies que
presten serveis fonamentals,
com ara l'ensenyament i la sa-
nitat, han de finançar-se amb
aquests tipus de tributs. Sin-

cerament el que tocaria, si
realment pensen en els ciuta-
dans, seria la seva derogació.

MIREIA SERRA SOLÍS
L'Hospitalet de Llobregat (Barce-
lonès)

Generacions futures

■ Volia compartir una expe-
riència molt bonica que vaig
viure l'altre dia. Mentre estava
fent classe de patinatge, a una
de les meves nenes se li van
trencar les rodes dels patins.
Jo li vaig dir que no passava
res, que tenia solució i que
quan la vinguessin a recollir
ho explicariem. Llavors vaig
preguntar "Qui ve, el papa o la
mama?" La nena té només 5
anys i em va dir tota orgullosa:
"Jo no tinc papa, tinc dos
mames." La resposta em va
sorprendre i vaig sentir alegria
i un gran orgull pel que acaba-
va de sentir. No obstant això,
també em vaig sentir molt
ximple per la pregunta que li

havia fet. Els seus companys,
sorpresos, li van preguntar
"¿No tens pare?" I davant la
negativa d'ella jo vaig tractar
d'explicar-los que es podia te-
nir pare i mare, o dues mares,
o dos pares, o només un pare
o una mare. Van escoltar i ca-
llar, acceptant, normalitzant la
situació, i ni un sol comentari
negatiu. En aquest moment
vaig sentir que les noves ge-
neracions que puguen són el
futur que vull. Tant de bo faltin
molt pocs anys perquè es nor-
malitzin les parelles homose-
xuals i que no es vegin com
una cosa fora del que és co-
mú.

SANDRA QUINTANA RIO
Barcelona

Nosaltres, en democràcia orgànica

■ Tot pensant els fets sobre
qui ha pagat l'impost del re-
gistre hipotecari –nosaltres–,
he vist titulars i més titulars

sobre com actua el Tribunal
Suprem, de fet els togats ma-
nats per l'oligarquia financera.
Com els polítics, també desig-
nats a les llistes de partits per
l'aparell dels grans capitals
que, de fet, mouen tots els fils.
Amb algun *postureig* com el
del govern espanyol en fer una
lleï perquè, en endavant, es
carregui dit impost a la banca.
El passat, passat està, perquè,
com sempre, cap lleï és amb
efecte retroactiu. Paguem
nosaltres. I també pagarem en
endavant, perquè la banca tir-
rà de l'enginyeria financera
per carregar-nos les costes
del registre hipotecari amb al-
gun subterfugi legal. Potser
més endavant, en un altre
canvi de titelles polítics, es de-
nunciarà, tornarà a debatre,
potser anul·lar, tornant-se a
anul·lar, a fer una altra lleï,
sense retroactivitat, i sant tor-
nem-hi. És la democràcia or-
gànica, nois!

JOSEP JALLÉ I ALARI
Cardedeu (Vallès Oriental)

La frase del dia

“La lliçó de la Gran Guerra no pot ser la rancúnia d'un poble contra un altre, ni tampoc l'oblit del passat”

Emmanuel Macron, PRESIDENT DE LA REPÚBLICA FRANCESA

Tribuna

Albert Botran. Historiador i membre de l'Associació Manuel González i Alba

El 80%, força de canvi?

Hi ha qui afirma que hem passat de reivindicar la República a demanar la llibertat dels presos i que això seria indicatiu d'una reculada del moviment independentista. Aquest plantejament no té en compte (obvia) que el treball antirepressiu no és tan sols defensiu, de suport a les persones empresonades i els seus familiars, sinó que té una dimensió expansiva, de creació de consciència política sobre el funcionament de l'Estat i els seus poders.

N'HEM TORNAT A PARLAR arran de la creació de la plataforma Som el 80%. Aglutinar diferents sensibilitats al voltant de la solidaritat antirepressiva sempre és una bona notícia. A més, des de la perspectiva independentista, com més gran sigui el front antirepressiu més pot amplificar la denúncia de l'autoritarisme i la injustícia pròpies de l'Estat espanyol, que són al cap i a la fi arguments de pes per a voler independitzar-nos-en.

PERÒ AQUELLS QUE VEIEM necessari que la solidaritat antirepressiva es transformi en consciència independentista i aquesta, en acció per la República estem obligats a pensar quina mena de treball polític provocarà aquests canvis. De moment l'independentisme no sembla que ho tingui gaire elaborat. Per contra, l'actual dispersió de línies polítiques fa que, allò que uns entenen com a necessari per a consolidar aquesta força de canvi que seria el 80%, per a uns altres sigui contraproductiu, i viceversa. Sobre això, al meu entendre, hi ha dues qüestions que en aquest moment divideixen les propostes tàctiques i estratègiques. La primera seria l'acció institucional, del govern i el Parlament. La segona, el temps.

L'ACCIÓ INSTITUCIONAL ha fet un gir important respecte a la legislatura anterior. D'una banda és per causa de la repressió, òbviament. No podem oblidar que la presidenta Forcadell està empresonada i la

majoria de la mesa, encausada. En igual circumstància es troben el vicepresident Junqueras i la resta de membres del govern, empresonats o exiliats, com el president Puigdemont.

PERÒ S'INSINUA UNA ALTRA EXPLICACIÓ: que “governant bé” l'independentisme ampliaria majories en les successives eleccions i això seria suficient per desgastar l'Estat. Penso, per contra, que una acció de govern que no es confronti amb l'Estat com es va fer en la legislatura anterior corre el risc de diluir el conflicte, de crear una pantalla de normalitat que faci perdre força a l'independentisme. Volent ser com Escòcia, on la bona gestió de l'SNP va portar al creixement independentista, ens podem acostar a Nova Caledònia, perdent la majoria.

ACCELERAR NO ÉS L'ACCIÓ oposada a examplar. Hom posa com a exemple de majoria àmplia, com a sinònim d'aquest 80%, la gran mobilització i la vaga del 3-O. Però no podem oblidar que aquell dia 3 va ser la resposta solidària a la repressió del dia 1, i que, al dia 1, s'hi va arribar per la

“El 80% no pot ser un objectiu en si mateix, sinó que ha de ser el marc de fons en què es cogui un nou moment de revolta catalana

combinació de la desobediència civil i la institucional, necessàries per a fer el referèndum. Encara podem dir més sobre el 3-O: s'hi van veure involucrats, més aviat arrossegats, uns actors considerats clau d'aquest 80% com són les direccions de CCOO i la UGT. Però, sense l'acció dels sindicats alternatius (I-CSC, COS, CGT i IAC) que van ser els convocants i la mobilització sostinguda dels CDR i d'Universitats per la República, la direcció de la majoria sindical hauria restat immòbil.

LA SEGONA QÜESTIÓ que divideix les propostes independentistes és el temps. O més aviat el no-temps, és a dir, no situar en l'horitzó cap moment de trencament, ni tan sols d'acceleració. Això no vol pas dir fixar un compte enrere com en el seu moment van ser els 18 mesos anunciats per Junts pel Sí. Vol dir assenyalar en quins contextos es podrien donar moments d'aquesta mena i treballar per construir-los. Penso, per exemple, en els judicis. És evident que hi haurà enormes mobilitzacions, però caldria pensar en quelcom més, a sostenir un enfrontament com el dels dies 1-O, 3-O o 8-N. Per contra, es comencen a sentir veus que situen la sentència del Tribunal Europeu de Drets Humans com a únic horitzó per a les mobilitzacions entorn dels judicis, fet que voldria dir allargassar el termini un lustre pel cap baix.

CERTAMENT, AGLUTINAR majories és el més intel·ligent que podem fer, però el nucli d'aquestes majories ha de posar-les a treballar políticament. Construir un coixí solidari és molt útil, perquè a mesura que augmenti la lluita també ho farà la repressió de l'Estat. Però aquesta lluita s'ha de produir. El 80% no pot ser un objectiu en si mateix, sinó que ha de ser el marc de fons en què es cogui un nou moment de revolta catalana, que és l'única manera de transformar el país i deslliurar-nos de les injustícies i la repressió de l'Estat espanyol.

De set en set

Joaquim Nadal Farreras

'Oliba episcopus'

El Museu Episcopal de Vic dedica a Oliba de Cerdanya (971-1046) una exposició amb motiu del mil·lenni de la seva ordenació com a bisbe d'Osona l'any 1018. Marc Sureda i Jubany és el comissari de l'exposició i alhora director del catàleg de la mostra. L'exposició es pot veure des del 27 d'octubre fins al 10 de febrer del 2019.

La proposta expositiva i interpretativa que es fa és de les que són més habituals als grans museus italians, francesos, anglesos o alemanys que als nostres.

Faig aquesta afirmació per subratllar la voluntat de revisar el llegat del bisbe Oliba i situar-lo adequadament en un context general d'un moment en què s'acaba el que podríem dir-ne un cert ordre carolingi d'Europa i s'avança cap a la feudalitat primerenca. I ho faig també per deixar constància de l'esforç reeixit de mostrar-nos un conjunt de peces que o bé es relacionen de manera directa amb el bisbe i abat Oliba o per les seves característiques i datació ens ajuden a entendre millor el rerefons més essencial de la mostra. Les procedències internacionals de moltes de les peces acrediten el valor explicatiu del seu préstec.

Marc Sureda ens recorda que Oliba va ser elegit abat de Ripoll i de Cuixà l'any 1008 però ens insisteix que és en la condició episcopal que desplega totes les seves potencialitats. És com a bisbe que és “constructor d'edificis i obres d'art sacre”, “promotor cultural” i “dipositari de l'autoritat pública”. La sola contemplació de les tres Bibles –la de Ripoll, ara a la Biblioteca Apostòlica Vaticana; la de Roda, ara a la Biblioteca Nacional de París, i la de Sant Miquel de Fluvià (un foli de l'Arxiu Municipal de Banyoles)– ja justifica una visita. El catàleg editat, els estudis que conté i el Congrés convocat ens mostren un moment pletòric de Vic i la personalitat singular d'un comte bisbe.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

L'emmanillat del referèndum de l'1-O

Tres agents de la Guàrdia Civil hauran de declarar acusats de detenció il·legal d'un noi de Fonollosa

Mor als 82 anys Lluís Duch, "gegant intel·lectual"

Doctor en antropologia i teologia, preparava un darrer llibre

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Pressupost de Sánchez o eleccions

PRESSIÓ Iglesias i Colau demanen al PDeCAT i ERC que aprovin els comptes espanyols si no volen uns comicis que catapultin el PP, Cs i Vox **GEST** El líder de Podem reclama al president socialista que reconegui els interlocutors catalans

Emili Bella
BARCELONA

Si el PDeCAT i ERC no donen suport als pressupostos de Pedro Sánchez, hi haurà unes eleccions que desembocaran en dos escenaris possibles: que una majoria de demòcrates es posi d'acord perquè hi hagi un govern que freni la dreta i es torni exactament a l'escenari actual de negociació d'uns comptes o bé que governin junts el PP, Ciutadans i Vox. Aquesta és, si més no, la tesi que el secretari general de Podem, Pablo Iglesias, va utilitzar per reclamar ahir als grups independentistes que permetin l'aprovació dels números per a l'any vinent. Iglesias és conscient que pot semblar "immoral" negociar els pressupostos en un context en què hi ha dirigents de l'independentisme a la presó, però es va preguntar si és culpa de les classes treballadores que no pugui tirar endavant la reversió de les retallades del PP.

Ho va dir al costat de l'alcaldeessa Ada Colau des de Nou Barris, on va agitar el fantasma d'un tripartit d'ultradreta que allunyi els presos polítics dels centres penitenciaris catalans, que il·legalitzi partits

i que estengui els empresonaments més enllà de l'independentisme: "Potser molts acabem a la presó. S'inventaran excuses. Tant és! On hi cap un independentista pres, hi cap algú que titllin de populista o qualsevol barbaritat. I llavors què? Continuarem retraient-nos que no vam ser prou demòcrates?"

Iglesias va defensar el benefici que suposen per

El dirigent podemita creu que un govern ultra el podria empresonar

als catalans uns comptes que preveuen la pujada del salari mínim interprofessional, l'actualització de les pensions, subsidis als aturats de més de 52 anys, prestacions a dependents, competències per als ajuntaments per abaixar el preu del lloguer i rebaixes de l'IVA dels productes d'higiene femenina i dels serveis veterinaris. "Tot això es pot aconseguir per la via de decrets llei? Doncs no. Si fos tan senzill com això, no hi hauria pressupostos", va sentenciar el dirigent morat, que va augurar tots els bastons a les rodes del món per

part d'una mesa del Congrés controlada pel PP i Ciutadans.

Iglesias també va posar deures a Pedro Sánchez, a qui va interpel·lar perquè reconegui com a interlocutores totes les forces que han rebut suport de la ciutadania. "El govern [espanyol] no ha estat a l'altura; si vol que tirem endavant els pressupostos, ha de reconèixer tots els actors polítics i arromangar-se, i això implica assumir que el que passa a Catalunya només tindrà una solució democràtica i mai es resoldrà amb repressió, garrots ni presos", va defensar el podemita.

D'aquesta manera, Iglesias convidava indirectament Sánchez a fer el mateix que ell i atrevir-se a visitar el líder d'ERC, Oriol Junqueras, a la presó de Lledoners, i a parlar per telèfon amb el president de la Generalitat a l'exili, Carles Puigdemont.

Tots els missatges de l'acte van subratllar la situació d'excepcionalitat, van denunciar la judicialització de la política i van constatar que els dirigents del procés no haurien d'estar a la presó, però tanmateix van recordar als partits independentistes que "les classes treballadores i

Les frases

"Potser molts acabem a la presó. S'inventaran excuses. On hi cap un independentista pres, hi cap algú que titllin de populista"

"El govern [espanyol] no ha estat a l'altura; ha de reconèixer tots els actors polítics i arromangar-se"

Pablo Iglesias
LÍDER DE PODEM

"Per a què serveix el rei?"

Pablo Iglesias va voler qüestionar ahir "sense cap agressivitat ni rancor" la utilitat de la monarquia espanyola actualment. "Per a què serveix el rei?", es va interrogar. El dirigent de Podem va concedir que potser l'anterior monarca, Joan Carles I –"successor de Franco", va postillar–, va servir perquè no es fes un cop d'estat. "Però jo pregunto: per a què serveix l'actual mo-

narquia? Crec que el 2018 el nostre país necessita instruments que assegurin la fraternitat entre els pobles d'Espanya i aquests instruments només poden ser republicans", va concloure.

Iglesias va acabar la intervenció amb un "contra la corrupció, els privilegis dels bancs i els que no accepten les idees dels altres, visca la república!".

populars no es mereixen ser qui continuï pagant els plats trencats". "Quina culpa en té la gent treballadora? Cap. És injust que per unes polítiques repressives del PP fem pagar la gent treballadora", va observar Colau, que va apel·lar a la responsabilitat de govern que tenen el PDeCAT i ERC. L'alcaldeessa va reiterar que tindran els comuns al costat per denunciar la repressió.

En el mateix sentit, el primer tinent d'alcalde, Gerardo Pisarello, va recordar que diversos dirigents de la formació han visitat els empresonats "gairebé cada setmana" i han estat els primers a denunciar el 155. "No podem entendre que la situació de repressió impedeixi reclamar inversions socials", va insistir. Pisarello, però, va retreure al

L'APUNT Peix al cove

Emili Bella

L'únic que ahir es va atrevir a parlar de "presos polítics" en l'acte dels comuns va ser Pablo Iglesias. La resta de participants van trobar subterfugis lingüístics i recorreguts semàntics alternatius per estalviar-se el terme, com ara "gent que està a la presó". Mireu, és veritat que no cal portar llaç groc per reclamar l'alliberament dels independentistes empresonats per les seves idees i sé

que en altres ocasions Ada Colau ha pronunciat els dos mots junts, però aquesta manera de remarcar la seva solidaritat amb els represaliats a l'hora de pidolar els vots de "la dreta catalana", en el seu argot, els resta credibilitat i voreja la deshumanització. S'assembla molt a queixar-se perquè no hi ha peix al cove després d'anar de visita a Lledoners.

Pablo Iglesias, ahir a Nou Barris, acompanyat de Colau, Albiach i Pisarello ■ ORIOL DURAN

PDeCAT que no doni suport als comptes estatals i alhora "mantingui reunions bilaterals" per treballar la reforma laboral i posar-se d'acord per apro-

var decrets puntuals.

Els acompanyaven la presidenta del grup parlamentari Catalunya en Comú Podem, Jéssica Albiach –successora en el

càrrec de la independentista Elisenda Alamany–, i la portaveu d'En Comú Podem al Congrés, Lucía Martín –que va substituir Xavier Domènech. ■

Visita socialista a la presó de Lledoners

■ Els alcaldes de Cornellà i Sant Joan Despí es troben amb Oriol Junqueras ■ Les converses es van fer per separat

E.G.P.
BARCELONA

Els alcaldes socialistes Antonio Balmón, de Cornellà de Llobregat, i Antoni Poveda, de Sant Joan Despí, van visitar dijous a la presó de Lledoners els presos polítics Oriol Junqueras, Raül Romeva, Quim Forn i Josep Rull, segons va publicar el diari *Ara* i van confirmar fonts socialistes i d'ERC a l'Agència Catalana de Notícies. Les diferents fonts expliquen que la visita de Balmón i Poveda va ser cordial i que durant les converses, que es van celebrar per separat, els dos alcaldes i els presos es van limitar a parlar de la situació política i a intercanviar les opinions de cadascú sobre el moment actual.

Balmón és membre de la direcció socialista de Miquel Iceta, mentre que Poveda és el líder de la federació del PSC al Baix Llobregat. La visita dels dos alcaldes contrasta amb l'actitud que altres líders socialistes han pres amb relació als presos polítics.

Fa més d'un any que Junqueras està empresonat, primer a Estremera i des del mes de juliol a Lledoners ■ JUANMA RAMOS

D'una banda, Miquel Iceta, primer secretari del PSC, no ha visitat encara cap dels presos polítics perquè, segons va mantenir l'alcalde socialista per Barcelona, Jaume Collboni, en una entrevista a la ràdio, "demana discreció". "Ja hi ha hagut dirigents socialistes que hem anat a visitar les persones que estan a la presó. Jo mateix ho he fet. Si ell [Iceta] no fa

aquest gest és bàsicament perquè seria públic, i això tindria repercussions i lectures polítiques que ara com ara no busquem", va dir Collboni a RAC 1.

Al seu torn, l'expresident José Montilla va explicar en una entrevista a TV3 que havia visitat Lledoners quan s'havia inaugurat i que "alguns llavors havien criticat que era una presó 5 estrelles". ■

NO ET CONFORMIS AMB MENYS.
TRIA ENTRETENIMENT, GASTRONOMIA I EXPERIÈNCIES ÚNIQUES
A BORD DELS VAIXELLS MÉS MODERNS.

MEDITERRANI
DES DE BARCELONA - DE NOVEMBRE DE 2018 A ABRIL DE 2019
MSC MERAVIGLIA, 8 DIES - 7 NITS
DES DE **399 €***

MSC
CRUCEROS
NO ES CUALQUIER CRUCERO

Contacta amb la teva agència de viatges, truca'ns
al 91.203.58.00 o visita MSCCRUCEROS.ES

*Tarifa Prèmiat. Preu des de per persona basant-se en doble, categoria interior. Experiència Bella. Taxes portuàries (190€) i quota de servei no incloses. Solament creuer. Places limitades.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'emmanillat de l'1-0

CAS • L'Audiència de Barcelona ordena la declaració com a investigats de tres agents de la Guàrdia Civil acusats de detenció il·legal d'un noi de Fonollosa **PORRES** • Descarta "excés policial" al poble

Mayte Piulachs
BARCELONA

Un noi de Fonollosa que volia participar en el referèndum d'autodeterminació de l'1 d'octubre del 2017 va rebre un càstig major. Quan més de mig centenar d'agents de la Guàrdia Civil van envair aquest poble del Bages d'uns 250 habitants, els concentrats van seure a terra i van fer resistència passiva a l'entrada de l'ajuntament. Durant l'actuació, el jove va anar a ajudar un company apartat pels agents, però a ell un guàrdia civil el va emmanillar a l'esquena i el va retenir a la plaça de la vila, fins que van trobar l'urna amagada al camp. Lletrats del Col·legi d'Advocats de Manresa van denunciar la seva detenció il·legal, i ara l'Audiència de Barcelona els ha donat la raó.

La secció cinquena de l'Audiència de Barcelona, en una resolució d'octubre passat, ha acordat que la jutgessa de Manresa, que investiga els incidents, citi a declarar com a investigats tres agents de la Guàrdia Civil per "aclarir la detenció il·legal" denunciada. L'advocat del noi sosté que va ser detingut sense informar-lo dels seus drets ni se l'acusa de res.

En la resolució, les tres magistrades —Elena Guindulain, Rosa Fernández i Isabel Massigoge, que és la ponent— exposen que en els vídeos aportats a la causa es veu com el noi s'abalança sobre els agents en veure que agafen un amic, i després se'l veu a ell en un costat de la plaça emmanillat i custodiat per dos agents. Afirment que la detenció es podria justificar si al noi se li imputa alguna acció delictiva. Afegeixen, però, que "si

El jove emmanillat a Fonollosa per l'1-0 ■ COL·LEGI D'ADVOCATS DE MANRESA

va ser una mera retenció, la seva justificació podria ser qüestionable, i més sense saber el lapse de temps que va estar així", i declaren "idònia la declaració dels agents com a investi-

gats". El veí va estar, com a mínim, un quart d'hora emmanillat a la plaça, asseguren fonts de l'equip d'advocats de Manresa, que duen diverses denúncies contra l'actuació de la Guàrdia

Civil al Bages durant l'1-0. Una d'elles és pels danys provocats a l'ajuntament de Fonollosa, xifrats en 6.499 euros.

A més, del centenar d'agents ferits l'1-0 que recull l'escrit d'acusació contra els independentistes catalans de la fiscalia del Suprem (sense qüestionar-los, com sí fa amb els veïns), s'hi detalla un agent ferit per una puntada de peu a Fonollosa, però no hi ha cap denúncia a cap veí, com en la majoria de casos.

A banda, en el cas de Fonollosa, l'Audiència de Barcelona no comparteix la denúncia dels veïns que els agents de la Guàrdia Civil van fer un "ús excessiu" de la força l'1-0, com sí la va declarar i criticar en una altra interlocutòria (és la mateixa secció cinquena però diferents magistrats) a l'institut Quercus de Sant Joan de Vilatorrada. "Cap de les imatges examinades reflecteix excés policial susceptible d'imputació. No s'ha visualitzat ni s'ha denunciat l'ús d'armes per part dels agents", sosté l'Audiència per descartar les proves d'identificació dels agents a Fonollosa i que la Secretaria d'Estat de Seguretat detalli l'actuació policial al Bages per l'1-0. Aquesta darrera, però, es va aprovar en la causa de l'institut Quercus. ■

118122-11942220

LA MOTXILLA DELS DRACS

NOVETAT 2018

VINE EN FAMÍLIA I ET REGALEM BANYOLES

Del 16 de setembre al 31 de desembre, un món d'avantatges pels més petits

ALLOTJAMENT GRATUÏT, DESCOMPTES, ACTIVITATS...

ENTRADA GRATUÏTA al Museu de Banyoles

50% de descompte

ENTRADA GRATUÏTA al Museu de Banyoles

20% de descompte

OFICINA DE TURISME DE L'ESTANY: Passeig Darder, Pequera núm. 10. Telèfon: [+34] 972.58.34.70
turisme@ajbanyoles.org / www.banyoles.cat/turisme

Ajuntament de Balsareny

EDICTE

Ens: Ajuntament de Balsareny
Procediment: Modificació puntual de Pla General d'Ordenació.
Expedient núm. 66/2018
Tràmit: Informació pública de l'acord d'aprovació inicial.

Objecte modificació: Canvi a la zona d'equipaments Ep delimitada pels carrers Carrilet, Baixada de l'Estació i Passatge Roqueta, consistent a canviar la redacció dels articles 65.1 i 66.2 del citat Pla General i la modificació gràfica (Ep1) de la mateixa zona, per permetre que els equipaments puguin comptabilitzar una titularitat pública o privada

Normativa aplicable: art. 85.4 del text refós de la Llei d'urbanisme 1/2010, de 3 d'agost

Organització: Ple de l'Ajuntament

Data aprovació: 11 d'octubre de 2018

Lloc i horari consulta expedient: Ajuntament de Balsareny, secretaria, plaça de l'Ajuntament núm. 2 de Balsareny (CP 08680). Horari: de 9 a 14 hores, de dilluns a divendres i de 17 a 20 hores, els dies

Text de l'acord:

"... PRIMER: Aprovar inicialment el projecte de modificació puntual del Pla general d'ordenació urbana de Balsareny (PGOU), en l'àmbit de la zona d'equipaments Ep delimitada pels carrers Carrilet, Baixada de l'Estació i Passatge Roqueta, consistent a canviar la redacció dels articles 65.1 i 66.2 del citat Pla General i la modificació gràfica (Ep1) de la mateixa zona, per permetre que els equipaments puguin compatibilitzar una titularitat pública o privada. Alhora es concreten més específicament els usos admesos.

SEGON: Obrir un període d'informació pública durant trenta dies, a comptar de la darrera publicació al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i al diari El Punt Avui. L'anunci també es publicarà al tauler d'edictes i a la web de l'Ajuntament. Durant aquest període l'expedient quedarà a disposició de qui vulgui examinar-lo i podrà presentar les al·legacions que estimi pertinents.

TERCER: Suspendre, mentre es tramita aquesta modificació puntual del PGOU, l'atorgament d'aprovacions, autoritzacions i llicències urbanístiques a l'àmbit de la zona d'equipaments Ep delimitada pels carrers Carrilet, Baixada de l'Estació i Passatge Roqueta pel termini d'un any.

QUART: Sol·licitar, simultàniament al tràmit d'informació pública, els informes als organismes afectats per raó de les seves competències sectorials.

CINQUÈ: Donar audiència, simultàniament al tràmit d'informació pública, als Ajuntaments l'àmbit territorial dels quals confini amb el de Balsareny..."

L'alcalde
Isidre Viu i Payerols
Balsareny, 26 d'octubre de 2018

12921011198310

Ajuntament de Monistrol de Montserrat

EDICTE

Exp. X2018000898

El Ple de l'Ajuntament en sessió ordinària celebrada el passat dia 25 d'octubre de 2018 va adoptar, entre d'altres, el següent acord:

PRIMER. Aprovar el Programa de Participació Ciutadana a aplicar durant el procés de tramitació del Pla d'Ordenació urbanística Municipal de Monistrol de Montserrat, per tal de garantir els drets d'iniciativa, informació i participació ciutadana, i incorporar-hi d'ofici totes les aportacions, suggeriments i debats duts a terme en l'anterior fase de participació ciutadana.

SEGON. Aprovar l'Avanç de planejament urbanístic i els documents de diagnòstic urbanística i d'anàlisi ambiental preliminar per a la tramitació del Pla d'Ordenació urbanística municipal.

TERCER. Fer públics el Programa de Participació Ciutadana i els documents aprovats mitjançant la publicació d'aquest acord al tauler d'anuncis d'aquest ajuntament, al Butlletí Oficial de la Província, a la plana web de l'ajuntament i a dos diaris de màxima divulgació d'àmbit provincial, posant els documents a exposició pública a la secretaria i a la plana web de l'ajuntament (www.monistrolmontserrat.cat), per tal que totes les persones interessades puguin examinar-los, formular les consultes que considerin oportunes i presentar les aportacions, suggeriments o reclamacions que tinguin per conevients, en el termini de DOS MESOS, comptats des de la publicació en el BOP.

QUART. Convocar una jornada informativa que es durà a terme durant el mes de novembre per tal d'informar de la tramitació del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal, de la diagnòstic preliminar i les previsions del desenvolupament i del Pla de Participació Ciutadana aprovat.

CINQUÈ. Trametre a l'Oficina territorial d'avaluació ambiental del Departament de Territori i Sostenibilitat, de conformitat amb els articles 17 i següents de la Llei 6/2009, de 28 d'abril, d'avaluació ambiental de plans i programes, en relació amb el 17 i següents de la Llei 21/2013 de 9 de desembre, d'avaluació ambiental, l'Avanç i el Document inicial estratègic, a l'efecte de sol·licitar l'inici de l'avaluació ambiental estratègica ordinària i la consegüent remissió del Document d'Abast de l'Estudi Ambiental Estratègic, juntament amb les contestacions rebudes a les consultes que es realitzin, en el termini del mes.

Cosa que es fa pública per a general coneixement.

Monistrol de Montserrat, 31 d'octubre de 2018
L'Alcalde
Joan Miguel i Rodríguez 146836-11980470

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

MALEÏDA HEMEROTECA AVUI FA UN ANY 12 de novembre del 2017

JOAN RUEDA

Exercici d'hipocresia del PP

Després d'instigar la fugida d'empreses de Catalunya amb un decret a mida, el president del govern espanyol, Mariano Rajoy, els ha demanat avui, en un acte preelectoral a Barcelona, que no marxïn. Rajoy també crida els espanyols a no boicotejar els productes catalans.

La CUP decideix presentar-se a les eleccions del 21-D

L'assemblea nacional de la CUP decideix, amb el 91% dels vots, presentar-se a les eleccions del 21-D, tot i considerar-les "il·legítimes i imposades", i ho farà en solitari, tot i que amb una candidatura "el més àmplia possible, clarament rupturista, independentista i d'esquerres". En el marc de la precampanya cap a unes eleccions imposades des de Madrid, avui també les bases de Barcelona en Comú han decidit trencar el pacte de govern a l'Ajuntament de Barcelona amb el PSC, amb el 54% dels vots a favor, i s'ha sabut que la llista del president Carles Puigdemont serà transversal, encapçalada per ell mateix, a l'exili a Bèlgica, i amb noms de diferents sensibilitats i àmbits de la societat civil.

“Hem de recuperar la Catalunya sensata, pactista i mestissa”

MARIANO RAJOY
PRES. GOVERN ESPANYOL

“No estàvem preparats per aplicar la república”

CLARA PONSATÍ
CONSELLERA D'ENSENYAMENT

“Els costos de materialitzar la República poden estar a l'altura dels somnis”

ANNA GABRIEL
EXDIPUTADA DE LA CUP

**TOULOUSE-
LAUTREC**
I L'ESPERIT DE
MONTMARTRE

EXPOSICIÓ FINS AL
20 DE GENER DE 2019

#ToulouseCaixaForum
www.CaixaForum.es

CaixaForum *Barcelona*

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Contra la tossuderia de Pujol

VOLUM • Un llibre recull els discursos que es van fer en l'acte de reconeixement a la trajectòria de l'expresident el mes de maig passat **ESCRITS** • Jaume Sobrequés anima el fundador de CDC a fer públics els escrits que encara no ha donat a conèixer

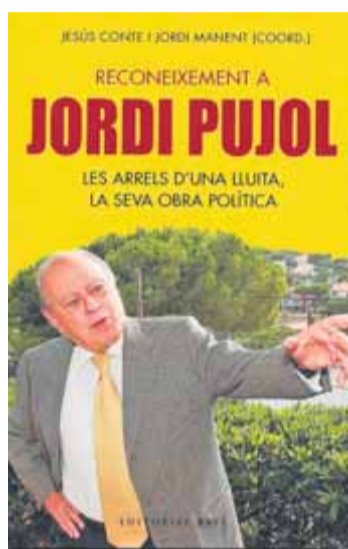
Jordi Panyella
BARCELONA

Amb l'edat els defectes s'accentuen, tant, que arriben a ofendre les virtuts. Segons com es miri, o segons quina sigui la necessitat personal o el repte vital, la tossuderia pot ser vista com un tret negatiu en el caràcter de les persones i, a la vegada, una qualitat positiva, una virtut innegable. Jordi Pujol és tossut, obstinat, fins i tot obsessiu —com ell mateix es defineix—, i aquesta és una qualitat que li ha permès tirar endavant molts projectes, projectes per al benefici de la col·lectivitat, i, a la vegada, li ha anat en contra en el seu aspecte personal.

Un llibre que acaba d'aparèixer, sota el títol *Reconeixement a Jordi Pujol, les arrels d'una lluita, la seva obra política*, edi-

tat per Base, ofereix algunes pinzellades de fins a quin punt aquest tret del caràcter de Jordi Pujol l'ha perjudicat, i l'està perjudicant en aquest últim tram de la seva vida.

El volum és un recull de les intervencions que es van fer el 7 de maig passat en un acte de reconeixement públic a la trajectòria política i humana de Jordi Pujol. En la introducció del llibre, Jesús Conte, que va ser cap de premsa de Pujol a la Generalitat, explica com els organitzadors van haver d'avortar un primer acte d'homenatge perquè el seu destinatari es va mostrar obstinadament reticent a assistir-hi. Tossudament, Pujol volia mantenir-se en la penombra en què s'havia instal·lat arran de la seva confessió, l'estiu del 2014, que li va costar retrets i menyspreu públic de molta gent. Contra l'obstinació del president,

Portada del llibre ■ EL PUNT AVUI

convençut que no mereix cap homenatge públic, es va alçar l'obstinació dels organitzadors, que, un any després, van convèncer Pujol de ser present en

un acte que es va anomenar de "reconeixement" perquè el seu protagonista s'hi sentís més còmode, tal com explica Conte. Tan còmode que fins i tot, al final, va decidir prendre la paraula.

De la tossuderia de Jordi Pujol de fugir de la llum i els debats públics en parla també l'historiador Jaume Sobrequés en un breu article que tanca el llibre. Es tracta de l'únic text inèdit, ja que Sobrequés no va intervenir a l'acte del maig i que ha estat escrit expressament per ser publicat en aquest volum. L'article aborda la qüestió del finançament de Catalunya i com Pujol va defensar en la discussió de l'Estatut un sistema de concert equiparable al dels bascos, opció que va ser rebutjada per socialistes, comunistes i els partits de dreta espanyols.

Sobrequés ho narra citant di-

versa bibliografia, llibres publicats i uns escrits del mateix Pujol que l'historiador adverteix que només en pot fer ús de manera parcial perquè ha topat amb la tossuderia del president que no permet que els difongui de manera íntegra. Jaume Sobrequés fa referència a uns articles que formen part d'un conjunt més extens que Pujol ha escrit en aquests anys de retir i que tracten de temes diversos amb qüestions íntimes i de caire personal, però també anàlisis lúcides i crítiques sobre la situació política del país, les qüestions socials d'actualitat que sempre l'han preocupat, així com escrits d'un gran valor històric, perquè explica les seves vivències personals. Textos tots ells de gran interès polític i periodístic i que el tossut de Jordi Pujol manté encara al calaix del seu despatx. Fins quan? ■

LA GUIA

de vins de Catalunya

Tast a cegues

2019

Venda a llibreries per 19,90 €

- 1.403 vins tastats i puntuats
- Llista dels millors vins
- 267 cellers
- 12 Denominacions d'Origen
- Cinc anys d'estadística celler a celler
- Conclusions dels autors i col·laboradors
- 464 pàgines

